



Arrest

nr. 166 946 van 29 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Hasselt, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 december 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van “*de gemachtigde ambtenaar*” van de stad Hasselt van 24 november 2015 tot niet-overwegingname van een aanvraag om machtiging tot vestiging (bijlage 16ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. KOLESNIKOVA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 april 2015 dient verzoekende partij bij de stad Hasselt een aanvraag in om machtiging tot vestiging, in toepassing van de artikelen 14 en 15 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 november 2015 neemt “*de gemachtigde ambtenaar*” van de stad Hasselt een beslissing tot niet-overwegingname van een aanvraag voor machtiging tot vestiging (bijlage 16ter).

Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekende partij op 30 november 2015 in kennis werd gesteld. De motieven luiden als volgt:

"Afgegeven in toepassing van artikel 16, §1 of §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 29, §1, derde lid, of §2, derde lid(l) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

naam: Y. (...)

voornaam: M. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: S. (...)

nationaliteit: Russische Federatie

identificatienummer in het Rijksregister: (...)

verblijvende te: (...)

Betrokkene heeft zich op 13/04/2015(2) aangeboden bij het gemeentebestuur en(3):

x heeft een aanvraag van machtiging tot vestiging, in toepassing van de artikelen 14 en 15 van de wet van 15 december 1980, ingediend. Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen omwille van de volgende reden(en): Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarde van artikel 14, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006: betrokkene is nog niet gemachtigd om voor onbepaalde tijd in het Rijk te verblijven.

□ heeft een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, in toepassing van artikel 15bis van de wet van 15 december 1980, ingediend. Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen omwille van de volgende reden(en): Betrokkene is geen houder van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en/of legt geen geldig nationaal paspoort voor terwijl zijn (haar) identiteit nog niet is vastgesteld."

2. Over de rechtspleging

De Raad merkt op dat hij, overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, uitspraak doet op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt en die zo nodig ambtshalve door de Raad in elke stand van het geding dient te worden opgeworpen (zie RvS 26 februari 2002, nr. 104.005 en RvS 19 juni 2007, nr. 172.416).

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing verwijst naar artikel 29, §1, derde lid of §2, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenbesluit), zonder verder aan te duiden door middel van doorhaling welke bepaling in casu van toepassing is.

Deze bepalingen luiden als volgt:

- artikel 29, § 1, derde lid van het vreemdelingenbesluit:

"Indien de vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 14, tweede lid, van de wet of indien hij geen geldig nationaal paspoort voorlegt wanneer dit vereist is overeenkomstig het tweede lid, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 16ter. De burgemeester of zijn gemachtigde maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister."

- artikel 29, §2, derde lid van het vreemdelingenbesluit:

"Indien de vreemdeling niet in het bezit is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning of indien hij geen geldig nationaal paspoort voorlegt wanneer dit vereist is overeenkomstig het tweede lid, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 16ter. De burgemeester of zijn gemachtigde maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister."

3.2. Artikel 29, §1, derde lid en §2, derde lid van het vreemdelingenbesluit legt de bevoegdheid voor het nemen van de bestreden beslissing bij *“de burgemeester of zijn gemachtigde”*.

Lezing van de bestreden beslissing leert dat zij werd genomen door een ambtenaar van de stad Hasselt, mevr./dhr. V., die deze beslissing ondertekent in de functie aangeduid als *“de gemachtigde ambtenaar”*. Op basis van welke wetsbepaling deze ambtenaar werd *“gemachtigd”* wordt nergens in de bestreden beslissing vermeld.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt geenszins dat het origineel van de bestreden beslissing door een andere persoon of een ander orgaan is genomen. Evenmin blijkt dat *“de gemachtigde ambtenaar”*, mevr./dhr. V., in toepassing van artikel 126, 1° van de Nieuwe Gemeentewet slechts is opgetreden voor het betekenen van een afschrift van de bestreden beslissing. Derhalve dient te worden geconcludeerd dat mevr./dhr. V. de bestreden beslissing zelf heeft getroffen.

Een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag om een machtiging tot vestiging, zoals te dezen, heeft betrekking op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een vreemdeling. Dergelijke beslissing heeft een zeker politieel karakter, zodat de bevoegdheid van de steller ervan moet worden getoetst aan artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet.

Artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt als volgt:

“De burgemeester is belast met de uitvoering van de wetten, de decreten, de ordonnances, de verordeningen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissies, de provincieraad en de bestendige deputatie van de provincieraad, tenzij zulks uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen of aan de gemeenteraad is opgedragen.

Hij is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politie-ordonnances, de politieverordeningen en de politiebepalingen. Hij kan echter onder zijn verantwoordelijkheid zijn bevoegdheid geheel of ten dele overdragen aan één van de schepenen.”

Artikel 133, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet voorziet enkel in de mogelijkheid om de bevoegdheid van de burgemeester inzake de uitvoering van politiewetten of -besluiten aan een schepen over te dragen, en dus niet aan een ambtenaar van de gemeente. Er dient dan ook te worden besloten dat *“de gemachtigde ambtenaar”*, mevr./dhr. V., in casu niet de bevoegdheid had om de thans bestreden beslissing te nemen (zie mutatis mutandis RvS 20 juli 2012, nrs. 220.348 en 220.349; RvS 28 april 2011, nrs. 212.828 en 212.831).

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat, ook indien toepassing zou moeten worden gemaakt van artikel 64 van het Gemeentedecreet, uit deze bepaling de principiële bevoegdheid van de burgemeester blijkt *“tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een andere orgaan van de gemeente is overgedragen”*. Dergelijke overdracht voor een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag om machtiging tot vestiging is noch in de vreemdelingenwet noch in het vreemdelingenbesluit voorzien. Bovendien kan een ambtenaar als dusdanig niet als *“een orgaan van de gemeente”* worden beschouwd, zodat een delegatie in die zin zien niet mogelijk lijkt te zijn.

De Raad dient dan ook te concluderen dat de bestreden beslissing werd getroffen door een daartoe niet bevoegd persoon.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd, stelt de verwerende partij hierover *“geen opmerkingen”* te hebben.

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt de onbevoegdheid van de steller van de thans bestreden beslissing. Er is dan ook grond om de bestreden beslissing te vernietigen (cf. RvS 30 november 2006, nr. 165.304; A. WIRTGEN, Raad van State - afdeling administratie: Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen, Brugge, die Keure, 2004, 67-92). Een onderzoek van de aangevoerde middelen is niet meer vereist.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van “*de gemachtigde ambtenaar*” van de stad Hasselt van 24 november 2015 tot niet-overwegingname van een aanvraag om machtiging tot vestiging (bijlage 16ter) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES